

tige sig med, naar de havde fordyret de elementære Kunstfæber, som de havde tilegnet sig paa Skolen. Jeg skal altsaa ikke lægge Hovedvægten derpaa. Men der er uregelmæssig en Ting, som jeg beklager ved hele denne Sag. Der foreligger her en Indstilling fra Tilsynsmændene, og der foreligger en Begjæring om en Bevilling fra den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal stemme for denne Begjæring, men jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om den kunde præciseres noget mere. Der er forlangt 1800 Rd., og det hedder i Indenrigsministerens Skrivelse, at det antages, at det vil være nødvendigt at ansætte efter Omstændighederne 1 eller 2 nye Docenter. Her er ingen Præcisering af Fordringen, og jeg tror, at det i høi Grad kunde virke til, at flere Medlemmer, der maaske kunde bevæges til at erkende, at her er Noget at stemme for, hellere vilde gjøre det, naar det med Bestemthed kunde siges: det er dette og dette, hvortil Bevillingen forlanges. Jeg for min Person kan heller ikke erkende, at det mere paa dette Punkt end paa andre Punkter i Finantsloven kan være uoverkommeligt at sige: det er til det og det, at Pengene skulle anvendes, de og de Poster skulle oprettes og de og de Honorarer skulle gives. Jeg tror, at man kan faae de to Sag besørge med Honorarer og det tredje maaske ved en Assistent. Jeg anser, som sagt, en saadan Præcisering for heldig, og man vilde da i ethvert Fald undgaa at indpæga den Anke, som den ærede Ordfører fremsatte, nemlig at der her var forlangt 1800 Rd., men at man ikke faae, om det kunde gjøres for disse 1800 Rd. Naar vi nu bevilge disse Penge, saa er det kun en Kalkule, og naar det er kommet ind paa Finantsloven uden et bestemt Budget, saa maa vi bagefter bevilge, hvad det vil koste at indkomme disse Fordringer for Fremtiden. Jeg gjentager derfor, at det vilde være heldigt, om den høitærede Indenrigsminister vilde være i Stånd til at stille Sagen præcisere, naar den kommer til at foreligge til 3die Behandling, hvad jeg haaber maa blive Tilfældet.

G. Petersen: Der er af flere ærede Medlemmer i Salen stærkt fremhævet Fortrinligheden ved Præmievesenet. Jeg kan dog efter de Erfaringer, jeg har gjort om Præmievesenet, ikke være enig i, at det gjør saa ubetinget og overordentlig stor Nytte; det gjør efter mit Skjøn ogsaa nogen Skade. Jeg tror, at Præmierne i mange Henseender, i Stedet for at de skulde være Midlet til at fremme Noget, snarere betragtes som Maalet. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa dette, da der allerede er talt en Del om denne Sag. Men det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) talte med særdeles Varme om disse Præmier til ypperlig Dyrkning af Huslodder, og om hvilken overordentlig Gavn de allerede havde gjort. I denne Henseende kan

jeg slet ikke være enig med det ærede Medlem. Jeg betragter vel den hele Præmiering som et nødvendigt Onde endnu, for saa vidt som Menneskene ikke ere saa gode, som de kunde være; men Maaden, hvorpaa Præmierne til Dyrkning for Huslodder uddeles, og dem, der have faaet dem i Hænde til Uddeling, er det i overordentlig Grad afhængigt af, hvorvidt denne Præmiering bliver noget Godt eller ikke. Allerede isjor blev dette temmelig stærkt omtalt her i Salen. Jeg deltog ikke i Forhandlingerne, fordi jeg fandt, at jeg maaske snarere ved en privat Henvendelse til den ærede Indenrigsminister kunde faae en bedre Ordning af dette Forhold bragt til Stede i den Kreds, hvori jeg bor. Med den udmærkede Forekommenhed, som jo er et Særkende for den ærede Indenrigsminister, hørte han paa mine Klager, og han lovede at undersøge dem nærmere og at afhjælpe Manglerne, for saa vidt han fandt Klagerne begrundede. Den Maade, hvorpaa denne Uddeling af Præmier for vel dyrkede Huslodder er bleven ordnet i Fyens Stift, er saa vidt mig bekendt aldeles forskjellig fra den Maade, hvorpaa Fordelingen finder Sted i de øvrige Dele af Landet. Medens i de øvrige Dele af Landet Landboselskaberne faae hver sin Del, faae vi en rund Sum for hele Fyens Stift, om hvis Uddeling alle de forskjellige Landbosforeninger skulle enes. Medens Svendborg Amts Fastsland indbefatter for sig alene et helt stort Landboselskab, Langeland et meget stort Landboselskab og Odense Amt et, skulle Delegerede fra alle disse forskjellige Landboselskaber møde i Odense under Amtmandens Forsæde, og et andet Selskab, som der er tilstede, og som vi slet ikke kjende i det sydlige Fyen, uddeler da Præmierne. Jeg gjorde den ærede Minister opmærksom derpaa. Han sagde: Jeg havde troet, at dette Forhold var saa fortræffelig ordnet paa Fyen, nu hører jeg, at man er utilfreds dermed, men jeg skal, saa vidt det staa til mig, sørge for, at der bliver raadet Bod derpaa. Dette er imidlertid desværre ikke slet; ved den sidste Uddeling er der forholdt paa samme Maade som før. Følgen heraf er, at der for Exempel paa Laasinge ikke var en eneste Husmand, som brød sig om at indgive Andragende; man var enig om, at Uddelingen var en Kasten i Grans, som aldeles ikke kunde have nogen gunstig Indflydelse. Mange vidste slet ikke af, at slige Præmier skulde uddeles. Jeg maa imidlertid antage, at den ærede Minister har faaet Oplysninger, som gjorde, at mine Bemærkninger ikke vare fyldestgjørende for ham; men saa skal jeg dog endnu tillade mig at fremhæve en Ting, som maaske vil overbevise ham om, at den Maade, hvorpaa Præmierne blive uddelte paa Fyen, virkelig er i høi Grad uheldig. Jeg har liggende for mig Faaborg Avis, som jo repræsenterer den sydvestlige Del af Fyen, deri fandtes isjor under 2den December en Artikel om Præmiering af vel dyrkede Huslodder, hvori der fortelles, at Regjeringen sidste Mar foreslog at ud-